

1. Gothi /: Matth. / Epicedion in obitum
Henrici Senioris Comitis in Stolberg
1583.
2. Cinglarij /: Joh. / Epitheatia Comitis
Wolfgangi in Stolberg, 1582.
3. Kunner /: Joh. / Elegiarum Carmen
de eterna deitatis nostri Jesu Christi
cum patre et spiritu sancto
divinitate, 1593.
4. Nenni dis manibus johannis
Comitis in Stolberg, 1612.
5. Vordij /: Balthas. / gratulatio
in Liborio Helio, 1617.
6. gratulatio in nuptijs johannis
Hoffmeisteri, 1620.

3
Elegiacum Carmen

DE AETERNA DOMINI NO-
STRI IESV CHRISTI, CUM PATRE, ET
Spiritu sancto diuinitate, & eiusdem, in plenitudine tem-
poris ex Maria virgine assumpta, humanitate, miran-
do & indissolubili foedere, ad redimendum ge-
nus humanum, vnitis:

Dedicatum

*Reuerendis, pietate, eruditione, ac virtute
prestantibus viris:*

DN. LAURENTIO
KUNNEN PATRVO, ET PA-
STORI VEKENSTADENSI: DN. MAT-
THIAE HILDEBERTO Adfni, & pastori VVaf-
serlebiensi: Dn. BARTHOLOMAEO PETRI-
SILINGIO Amitino, & Rectori Scholæ Michel-
stenianæ, amicis suis omni reuerentiæ & obser-
uantia studio colendis.

à

IOANNE KUNNEN
Osteruicensi.

HELMAESTADII

Excudebat Iacobus Lucius,

Anno M. D. XCIII.

*Domino Bartholomaeo Felsteinio dedit
Auctor*

IOHANNI KUNNEN OSTERVICENSI
conuictori & amico suo.

Nuper ab aetherea redijt Concordia sede
Nuncia, placati munus opusq; Dei:
Longas sparsa comas, sparsos Germania crines
Sustulit, auspicijs Christe benigne tuis.
Hinc dixit: quondam quoq; gloria summa IEHOVAE,
Et pax terrigenis complacitumq; fuit:
Natus ubi Christus, Dominoq; encomia laudum
In Iudâ angelici concinnere chori.
Magna etenim fabricando Deus, maiora beando
Contulit, esse illic, hic dedit esse bene.
Ausus es ast etiam, laudem repetentia SUMMI,
IANE per Argiuos illa referre modos.
Ambo triumphantis Germania munera gentis
Sic cedunt, Artes, vera fidesq; tibi:
Perge, bonis insiste vijs, etate futura
Accipe laticia post modò quicquid erit.

Andreas Rodevvaldus Vlyffenius F.

Ad Iohannem Kunnen contubernalem suum
suauissimum.

Κὸνδ' ἐμὲ δοξάζοντα, λέγα σίφα κύριε αὐτὸς
ἐν βίβλοις ἀγίοις, δοξάσω αὐθις ἐγὼ.
ἔτ' ἂρ ἡ ψυχῆς πολε γίγνεται, ἢ ἡπεροπέυεις.
αὐτὰρ ἐτητυμίας νωλεμές ἐστὶ φύλαξ.
τρὶς μάκαρ ἔπέλη, ὧ πολὺ φίλτατ' ἐμοίγε Σιώναυλε,
ὄνη τὸσ' ἑμῶς τὲ καμάτοιο μύθ.
ἀλλ' ἄγε τίωδ' ὕλλω πέρι σπέρδασον εὐλαβὲς, ἔσση
τῷδε φίλος τε θεῶ, τοῖς δε φίλος τε βροτοῖς.

Iohannes Ostinurus Ildæus αὐτογραφίως.

Χριστέ, σὲ γρηθέντ' ἀδελφὸν ἐμὸν ἴετα ἦτορ,
 υἱὰ κόρης θνητῆς, καὶ θεῶν ἀθανάτου.
 σὺ βλέφα μοι βρέξας, ὅπασιν νημερτία φρονίω,
 ἄξιον ὡσεὶ σέθεν καὶ χαρίεν τι λέγω.
 μηδὲν αἰδύ σέο γὰρ θνητῶν φροντίς τε, πόθος τε
 ἔκτελέει, κ' ἔργον μηδὲν ἄρ' εὐτυχέει.
 σῆο δ' ἐπεράνιον πέμψαι εὐπνοον ἔρον,
 ὅσα πέλει θεῶν σεῦ, πᾶσιν ἀρεσά πέλει.
 τῶ δ' ἐν συμμαχίᾳ, χραίσμητε, καὶ ἀλκί πηθήσας,
 ἄρξομαι ὑμνήσασθαι μέλεσιν γυρέτω.
 πρὶν ποιηθῆναι τὴν γῆν τε, καὶ ἔρανὸν εὐρυῶ,
 πρὶν καὶ κύμαθ' ἄλλος, πάνταθ', ἀπῆσιν ἐνι
 πατρὶ σὺν ἀενάω, χ' ἀγίω σὺν πνεύματι μῆνι,
 ἦστα, καὶ ἰσοφυῆς ἀμφοτέροισι θεός.
 εἰδὲ σὺ γ' ἄλλα εἴης ἀντ' αὐτῶν, (θαῦμα πηφάσκον)
 τρεῖς γὰρ εἶόντες, ὅμως εἰς μόνον ἐσὲ θεός.
 ἄκτιστος, νήλδης, ὑπερμέτρως, ὄβριμος, ἐοθλός,
 πάντα τέλει δυνάτος, ἢ ξυνάπαντα σφόδρα.
 μενογρηθὲ πατὴρ σε ἐγένετο κ' ἀχρονὸν υἱὸν
 ἀχρονῶν: πότε δή σε μὴ εἶόντων ἔλω;
 ἀθανάτων πατρὸς ἀθανάτου λόγος, υἱὸς ἀμήτωρ,
 αἰδίου φῶς ἐξ αἰδίου φάος.
 καὶ σὺ μὲν ἐδεμῆς παμπήδω ἐμμορῶ ἀρχῆς,
 ἀρχὴν τοῖς ἔσιν πᾶσιν ἔδωκας εἶναι
 πάντα σὸν ἔργον ἔφυ, καὶ αἰδύ σέο μηδὲν ἐτύχθη,
 χωρὶς σῆο μόνος μηδὲν ἔργον δυνάτω.
 τῶνεκεν εὐσεβέως κτισθῆν σε καλῶ μὲν ἀπάντων,
 αἰτῶντες παρὰ σεῦ τὰ χαθὰ πάντα μόνος.

ἔση δὲ ἄρτι πᾶν χειρῶν κόσμοιο θεάτροι,
δένδρα γῆ, ἄλς ἰχθύς, ἔρανος ἄσπρα φέροι
σι δὲ καὶ ἄνθρωπον μορφῆσσι ἐφλύδανε θυμῶ,
εἰκόνα σὺν ὅσις, τὸν λόγον ὀρθόν, ἔχη.
ὄντινα καὶ μέμαας ζυμπάντων κύριον αἶον
ἔμελλεν ὅσ' ἄλς, ὅσα γῆ, καὶ ἔρανος ὅσα τρέφει
ἄνδρ' ἐν ἀλφιστῷ, πεπυρρῶτον, ἠδὲ δίκαιον
ἔσπλασσις ἐκ βόλβου παιδυνάτω παλάμη
μηδὲ ἀγαθὸν βλέψαστε τὸ μιν μονόκοιτον ἰσάρεξιν,
δαίμας οἱ ἐκ λαπάρης σύμμαχον αἰψά, κέρλι.
ποῖς συζυχθεῖσιν, ζῶντι ἄρχεσιν ἀπάντων,
χλωρὸν ἔδωκας ἔχιν τῆ παραδείσῃ ἔδωκε
ἀνθεσιν εἰαρινοῖσι, καλοῖς τε φυτύμασι χώρα
καλλίσῃ, παρῶνοισι ἠνγ' ἐπέτρεψας, ἔφυ
ἔμῃ σοι, καὶ ὅλη τριάδι οἰκήσωσιν ἀγῆρας,
ἔντε δικαιοσύνη πάση, ἰδί, εὐφροσύνη.
ᾧδε ἔκαστος βροτὴς γῆρας τὸ ἐφίλαο πρῶτας,
πόσης, εὐρέξας πλάσμα νέον χάρισιν
οἱ δὲ πόσης χάριτος παραχρημ' ἀμνήμοτες ὄντες,
ᾧλεσαν αὐτοῖς, καὶ τῷ καλὰ πάντα γῆρας.
ἔνεκεν ἔτσι ἑόντες, ὅμως θεοὶ ἠθέλον εἶναι,
θελχθέντες φθονεῖ δαιμονίοιο δόλοισι
τάττε γὰρ παθεῖ καρπῶν ἠψαίττε κακίστων,
ᾧνε μὴ ἀφθῆναι σεμνὸν ἐπίξτε θεός.
τῆνεκεν ἐκβλήθησιν ἄφαρ τῆ ὀρχάττε ἔδωκε,
εἰς κρυεράς συγρῆ τῆδ' αἰδαο, πύλας.
ἀλλὰ σὺ υἱὲ θεῶ ἐλεήσας τῆσδε, γονῆι,
καὶ μέγα χωρῶν, ἰπέσι γέγονας

τῆσδε

τὲς δε δίκησ τε νόμους πληρώσῃ αὐτὲς ἀπαντὰς,
 καυτῶν ἔσσεσθαι λύτερον ὑποχόμεναι.
 δέξατο τῷ πατὴρι, ἔπειτα τῷδε καὶ αὐτὲς,
 αἰχρὸν ἀπλήρους ψυδαί ὄλεθρον ἔφθ'
 καὶ τρίψιν κεφαλῆς, ἣν οἱ σωντρίψι ἀγαυῆς
 σπέρμα κόρης, πέρνης, καὶ δάκη, ἣσι πατὴρ
 τῷ πατὴρ εὐσεβέες μίμνοιτες μήποτε λήγον,
 καὶ μὴ διθυβύνῃ, αἰὲν ἐπὶ χόμδροι.
 ἐλπίδα τῷδε μόνω σφετέρω Ἰπιθένης ἀπασσιν,
 κάλλιπον ἡελίς ἡμερόεν τὸ φάσμα.
 οἶω τῷ καὶ εἰ ζωὴν αἰώνιον ἔχοι,
 καὶ δίχα τῷ μηδεὶς πώποτ' ἐσώθη ἀνὴρ.
 ὕδατα δὲ χροῖον ἦλθε κυλινδορῶν λακαβάντων,
 καὶ σύγε υἱὲ θεῶν δέξασσ σῶμα βροτῶν.
 παρθένης ἐκγεγαῶς τῆς ἔδενι ἀνδρὶ μιγείσης,
 ἀλλ' ἐξ ἔρανης πνεύμασ ἐγκύμοναι.
 ἔκεν μηδεμίῃ σοὶ ἐνὶ κακότης γεγαῶσι,
 ἥτις ἀπασσ' ἄλλοις σύμφυτὸς ἐστὶ βροτῶσι.
 ἀλλ' ἀναμάρτητὸν σε λόχουσεν πότνια μητὴρ,
 ὥστε σαωσῶσῃ πάντ' ἐκακῶ ἔνοχον.
 καὶ σύγ' ἀλωθήσῃ τῷδε, ἐκὼν ἀνεδέξασσ λάβει
 κόσμος, ὅσπασπερ ἔη, καὶ χρόνον ὅσον, ὅλα.
 ἦς ὕδα ἀργαλέον πάθῃ ἐν σαυρῶτε πέπνθαι,
 καὶ διὰ πάντα, σοὶ ὄν γῆ παρέδωκε, βίον.
 ἦ γὰρ ἐπ' ἔρτιγον ριγίλι τῷ χεῖματ' ὄρλι
 ἔβλεπες, ἔ γλυκερὴν εἶαρ, ἢ ἐ θέρεις.
 ἔδὲ πῆ εἰς εὐπηκτον ἐδέξατο σε σφέτερον δῶ,
 ἀλλ' αὐλὴ κερῶν σοὶ δόμα ἔσκε βοῶν.

ἐ μαλακόν τε λέχθη : σμογερῆ δέ σοι ἔωλετο φάτνη •
 ἔ σοι λέκτρον ἔφυ λέκτρα δέ χορτῶ ἔφυ •
 χ' ὡς εἰπῆν ζωόλας σὺ σὺκ δόπορώτερον ἄλλῳ •
 ἔωλετό περ, κὰν σῆς χερσὶν ἅπαντα κρατῆς •
 τό φροδ' ἐπερηνίων ζυγάπας χορὸς ἤδετα, ὕμνοις •
 καὶ μέλεσ' εἰς ἄμμας σὺ φιλότητα κλείων •
 ἠνίδε κ' ἀγραύλοισ ἀγγέλλει παῖδα νεογνὸν
 παμέσιν, ἀρρήτων χάσμα, καὶ ἔπι δέχθη •
 ἐ τῶδε μένον ἰσθλαίοις, καὶ παμέσι χάσμα
 εὐσόμενον, κόσμῳ παντὶ δέ, ὅσοσκεν ἔη •
 χαῖρε σμικρὸ κέρης παῖ, χαῖρε θεῶ τέκῳ αὐτῶ •
 χαῖρε θεός τε πέλον, καὶ βροτός· εἰς πᾶς εἰοί •
 εἰ σὺ μὴ ἀμφιέσθας τὸ βρότειον δέμας, εἰ μὴ
 ἄμμι κασίγητῶ, συγγενικός τε πέλοις •
 ἄμμες ἂν ἐν κρυεροῖς αἶδαο καθαίμεθα θώκοις •
 ἄλγεα πεισόμμοι τῶ πρὸς ἀκαμάτα •
 ἀλλὰ σὺ τῶνδε κακῶν ἡμᾶς ἐξείλες, ἰδὲ αὐθις
 δῶκας, ἐφιέμεθ' ἡς, ἄμμι εἰσθερίλω •
 τὸ δεινὸν οἶθ' πατρός σὺ μῆνιν ἔπαισας •
 καὶ μιν ἔθηκας κῆρ ἠπιόδωρον ἔχον •
 ἤρξατο γὰρ ἡμῶν ὁ θεός τε, πατήρ τε καλεῖσθαι •
 ἠδὲ καὶ ἡμᾶς σὺς κληρονόμος ποιῆς •
 πῶς δέ, ὕμνησαι ἄλις δεινώμεσθ' ἄ σε εἵνεκα τέτων •
 ἄξιῳ ἢ τίς σὺ πῶσθ', ἂν αἶνθ' ἔη •
 ἐδραῖς ἔτε βροτῶν, ἔτ' ἀγγελικῶν θεραπόντων
 ἄξιον αἰνέσαι ἂν τῶν σε χάριν δομάτων •
 γρη δέ θ' ὅμως πειρᾶν πῶσον δεινώμεσθ', ἔ αὐτῶ
 αἶνον νηπιάχων σὺ χαρίεντα λέγῃς •

σὺ κλέ-

σοὶ κλέει ἐν πολὺ, σοὶ πολὺς αἰνεῖ, μήποτε σέο
 μήποτε σῆς γνέτης λήσμι, ἕως ἔσομαι·
 πάντ' ἀνὰ τῆδε φέρων, ὅτι μηδὲν δεῖδα ὄλεθρον,
 καὶ βίον ἐργασίον μοι πάλιν ἐστὶν ἔχθην·
 ἡμῆ καὶ τῶ πατρὸς, ἀγίῳ καὶ πνεύματι ἡμῆ,
 ἐγ' ἀπο συλληφθεὶς, πατρός ἀπ' ἄμμι δόθης.
 ἀλλὰ σὺ δὲ ὦ φίλε παῖ, πολὺ φίλτατε σῶτερ Ἰησοῦ,
 νῦν καὶ ἐμας εὐχὰς ἔασε δέξαι εὔς.
 πάντων ὅτι κρατεῖς, κάρσει τόδε δείκνυσσι καὶ ἐχθροῖς,
 οἱ κακὰ τῶν νύμφων τίσσι ἀδικῶσι πικρῶ.
 μήποτε πειθομένους σωθῆναι τῆ γνέσεισσι,
 ἐμῶν ἕα σατανᾶ ἢ τριπόνητον ἔλωρ·
 καὶ πολλῶν ἀτασθαλῆς βεβαρηότες ὦμω,
 καὶ μάλ' ἐκίνωμω πολλάκι σέο χόλον·
 τὴν ὅμως μέμνησο τῆς χάριτός τ', ἐλέεστε
 μάλλον, ἢ ἀμπαλακίων, ῥέζομω ἄς τάλανες.
 καὶ γὰρ ἐπεὶ ἐδηρὸν νεμετῶσι τὰ φασίδιμα τέκνα
 αὐτὰρ ῥηιδίως ἐξελάθοντο βλάβης·
 τὸ καὶ λῆγε χόλε, ἀγανοφροσύνῳ σέο δεικνύς
 ὦ παῖ, ἐν κόσμῳ φέρτερος ἔστις ἔφου.
 χαῖρε θεῶ φίλε παῖ, φίλε παῖ καὶ παρθένης ἀγνῆς
 χαῖρε, θαλαίης καὶ σοὶ πόνει ἀνδανέτω·
 περὶ φρονέως τε λιταῖς μὲν δέξο, διηνεκὲς ὅστις
 πατρί σὺν, ἡ δὲ ἀγίῳ πνεύματι ἐσὶ θεός.

Τ Ε Λ Ο Σ.

μόνον τῷ θεῷ ἐν ὑψίστοις δόξα.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several lines and is mostly obscured by the paper's texture and color.

T E A T

AB 154327

Yo-31.

ULB Halle 3
004 052 900

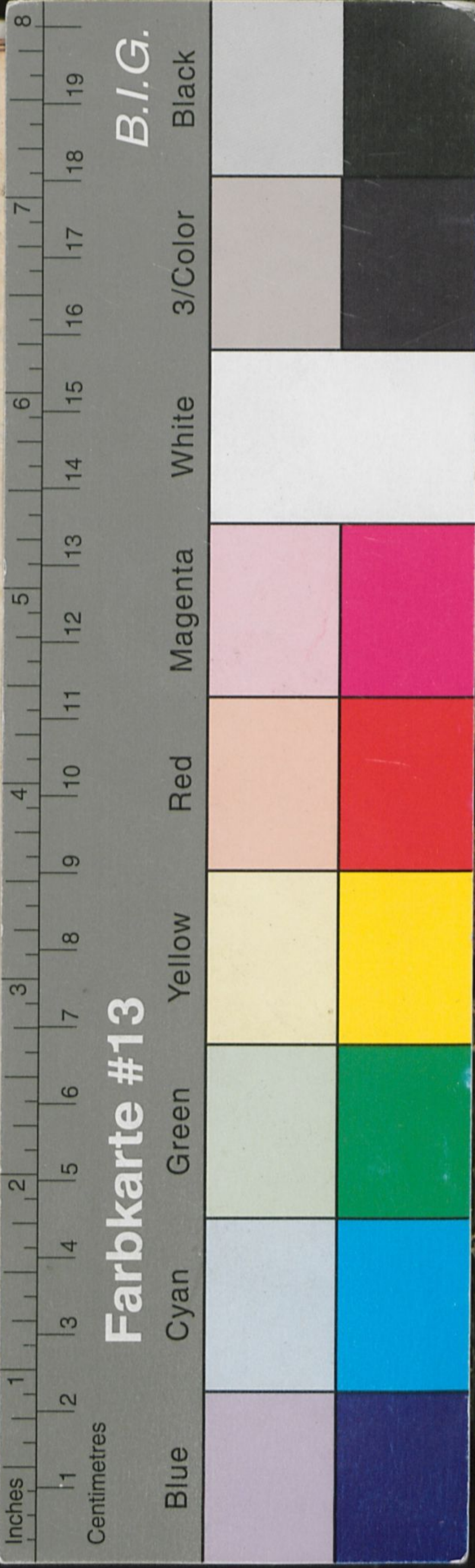
R

Vb 17

Sb.

Elegiacum Carmen

DE AETERNA DOMINI NO-
STRI IESV CHRISTI, CUM PATRE, ET
Spiritu sancto diuinitate, & eiusdem, in plenitudine tem-
poris ex Maria virgine assumpta, humanitate, miran-
do & indissolubili foedere, ad redimendum ge-
nus humanum, vnitis:

Dedicatum

*Reuerendis, pietate, eruditione, ac virtute
praestantibus viris:*

DN. LAVRENTIO
KVNNEN PATRVO, ET PA-
STORI VEKENSTADENSI: DN. MAT-
THIAE HILDEBERTO Adfni, & pastori VVaf-
serlebiensi: Dn. BARTHOLOMAEO PETRI-
SILINGIO Amitino, & Rectori Scholæ Michel-
stenianæ, amicis suis omni reuerentiæ & obser-
uantia studio colendis.

à

IOANNE KVNNEN
Osteruicensi.

HELMAESTADII

*Excudebat Iacobus Lucius,
Anno M. D. XCIII.*

*Domino Bartholæo Felsteinio dedit
Auctor*

